

MONOGRAFIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 9 W ŻYWCU LATA 1952 – 2005

Założenie, początki i rozwój Szkoły Podstawowej nr 9 w Żywcu

1.1 Powstanie i rozwój szkoły

Szkoła Podstawowa nr 9 w Żywcu (do 2001 roku Szkoła Podstawowa w Podlesiu) powstała w 1952 roku na granicy miasta Żywiec oraz wsi Pietrzykowice należącej do gminy Łodygowice. Poprzez takie usytuowanie historia i rozwój szkoły są powiązane z dziejami otaczających ją społeczności. Miasto Żywiec liczy sobie przeszło 700 lat, jego nazwa pochodzi od słowa „żywić” co wskazuje na to, że tutejsze ziemie były bardzo urodzajne. Pierwsza wzmianka o istnieniu miasteczka u zbiegu rzek Soły i Koszarawy pochodzi ze spisów świętopietrza z roku 1308. Na przestrzeni dziejów Żywiec przechodził z rąk do rąk. Początkowo należał do książąt cieszyńskich, następnie oświęcimskich. W 1456 roku Ziemię Żywiecką wykupił król Kazimierz Jagiellończyk, po nim kolejno władali Komorowscy i żona Zygmunta III Wazy – Konstancja. Od 1838 roku do czasów między wojennych ziemiami tymi władali Habsburgowie. Początki dynamicznego rozwoju miasta w połowie XIX wieku związane są z uprzemysłowieniem.

W czasie II wojny światowej Ziemia Żywiecka została włączona do Rzeszy i poddana silnej germanizacji, deportowano stąd ponad 20 000 osób, a opuszczone gospodarstwa zasiedlano niemieckimi osadnikami. Podczas okupacji na kartach historii Żywiecczyzna wpisała się jako jeden z najważniejszych ośrodków ruchu oporu. Okres powojenny zaznaczył się w historii miasta rozwojem przemysłu i zakładów spółdzielczych. W prawie wszystkich dzielnicach powstały osiedla mieszkaniowe i placówki kulturalno - oświatowe. Silny nacisk położono na szkolnictwo. W okresie tym powstawały nowe szkoły w samym mieście i jego okolicach, związane to było głównie z bardzo dynamicznym rozszerzaniem się granic miasta. W 1999 roku w wyniku nowego podziału administracyjnego państwa - Żywiec został przyłączony do województwa śląskiego i nabył rangę powiatu. Pietrzykowice to wieś należąca do gminy Łodygowice, a leżąca w bezpośrednim sąsiedztwie Żywca. Najstarsza wzmianka o Pietrzykowicach pochodzi z 1364 roku. W historii swojego rozwoju przechodziła ona różne fazy przemian: od wsi kmiecej przez osiedle robotniczo – chłopskie, aż do samodzielnej gromady, a współcześnie ma charakter sołectwa Łodygowic. Na szczególną uwagę zasługuje okres między 1870 a 1939 rokiem kiedy to nastąpił dynamiczny wzrost liczby ludności na tych terenach. Znacznemu wzrostowi ludności towarzyszył także wzrost ilości budynków. Największy ich przyrost datuje się na lata 1900 – 1939, gdy rocznie przybýwało 6 budynków. W wyniku rozszerzania się granic wsi powstał

przysiółek Podlesie usytuowany bezpośrednio na granicy z Żywcem. Po roku 1956 tempo budownictwa i osadnictwa w Pietrzykowicach wzrasta jeszcze bardziej. Nowe budownictwo przesunęło się coraz bardziej w kierunku Żywca, a cechą charakterystyczną rozbudowy jest powstawanie nowych budynków na peryferiach. Tym samym powiększa się znacznie przysiółek Podlesie i zaczyna on stanowić oddzielną jednostkę osadniczą. Cechuje go zwarta zabudowa i stanowi on jak gdyby przedmieście Żywca, z którym powiązany jest gospodarczo i kulturalnie. Biorąc zatem pod uwagę usytuowanie Podlesia względem pobliskich miejscowości oraz górzysty teren i uciążliwe warunki, zwłaszcza w zimie w znacznym stopniu utrudniona była droga dzieci do pobliskich szkół, która wynosiła ponad 3,5 km zarówno w stronę Żywca, jak i Pietrzykowic. W związku z tym ludność przysiółka chcąc ułatwić pobieranie nauki swym dzieciom, zaczęła czynić starania w kierunku budowy własnej szkoły. W roku 1949 podjęto pierwsze kroki w kierunku utworzenia tejże placówki. Początkowo jednak pomysł ten spotkał się z krytyką i oporem ze strony władz gminy Łodygowice. Świąt niechęć do budowy nowej szkoły władze te uzasadniały przede wszystkim zbyt małą odległością dzielącą dzieci od istniejących już szkół, oraz rozbudową istniejącej już szkoły w Pietrzykowicach. Pomimo tej znaczącej przeszkody mieszkańcy Podlesia nie porzucili swojego pomysłu, zaczęto szukać innych możliwości prawnego usankcjonowania i sfinansowania budowy szkoły. „Dzięki poparciu radnych z gromady Pietrzykowice i niemal rocznych sporach przeforsowano wniosek na jej powstanie. Znaczący wpływ na to miał fakt, iż mieszkańcy Podlesia sami rozpoczęli jej budowę w ramach czynów społecznych. Jeden z mieszkańców Józef Czarnota, za niewielkie pieniądze przekazał działkę dla Komitetu Budowy Szkoły. Zdeteterminowani mieszkańcy Podlesia zwrócili się bezpośrednio do Zarządu Oświaty w Żywcu i mając jego poparcie doprowadzili do wydania zgody na budowę przez ówczesnego Inspektora Oświaty pana Majkuta.” Zważywszy na powyższe fakty Zarząd Gminy Łodygowice zdecydował się przekazać na budowę Szkoły Podstawowej na Podlesiu dotację celową w kwocie 250 000 zł. Dzięki tym środkom finansowym udało się oddać szkołę do użytku w roku 1952.

Przez następne lata szkoła wraz z miejscowością przechodziła różne przemiany, z których najistotniejszą wydaje się być przejście Podlesia pod jurysdykcję Żywca. Wydarzenie to miało miejsce w roku szkolnym 2000 / 2001. Jedną z konsekwencji zmiany władz zwierzchnich miejscowości było przemianowanie szkoły, dotąd Szkoła Podstawowa w Podlesiu przyjęła nową nazwę Szkoła Podstawowa nr 9 w Żywcu.

1.2 Rozwój bazy materialnej i organizacyjnej szkoły w latach 1952 - 2005

Lata 1950 –1952 są okresem budowy pierwszych dwóch sal lekcyjnych,

w których 28 lutego 1952 roku poprowadzono pierwsze zajęcia czterech klas o dwóch nauczycielach. Równocześnie z zajęciami dydaktycznymi, prowadzone były dalsze prace budowlane w zakresie pokrywania tynkiem korytarzy i kancelarii, a następnie zewnętrznej elewacji budynku . Pierwszą swoją pieczęć szkoła otrzymuje w grudniu 1953r. Początkowo szkoła liczyła cztery klasy, zajęcia odbywały się w dwóch salach lekcyjnych, na dwie zmiany. Po ukończeniu czwartej klasy dzieci kontynuowały naukę w szkole podstawowej w miejscowości Pietrzykowie.

Szkoła Podstawowa w Podlesiu w latach 1951 – 1953

W następnych latach tj. 1953 – 1963 systematycznie prowadzone były prace uzupełniające takie jak: budowa ogrodzenia szkoły, studni i instalacji wodno – kanalizacyjnej, dalszych dwóch sal na poddaszu oraz ustępów szkolnych. W wyniku wyżu demograficznego okazało się, że dwie sale lekcyjne to za mało. Z tego powodu wynajęto pomieszczenie w prywatnym domu państwa Kozak gdzie zorganizowano dodatkową salę lekcyjną.

Po 10 – letnim funkcjonowaniu szkoły pojawiła się potrzeba dalszej jej rozbudowy, warunkowane to było przede wszystkim poszerzeniem rejonu szkolnego o osiedle Kabaty, część ulicy Wesołej i Pietrzykowie. W związku z tym w 1966 roku został powołany Społeczny Komitet Rozbudowy Szkoły, którego zadaniem było podjęcie starań o możliwość dobudowy dalszych dwóch sal lekcyjnych. Wykonanie planu rozbudowy przeciągnęło się do 1969 roku, kiedy to plan ten właściwie przerodził się w projekt budowy nowej szkoły, uwzględniający spełnienie wszystkich wymagań dla tego typu obiektu. W projekcie po adaptacji starego budynku miało znajdować się 8 izb

lekcyjnych, pomieszczenie na pomoce naukowe, pokój nauczycielski, kancelaria kierownika szkoły oraz zaplecze kuchenne wraz z jadalnią.

I etap rozbudowy budynku szkolnego – rok 1969

Wydarzenie to było niezwykle istotne dla mieszkańców Podlesia, którzy przecież walczyli o budowę swojej szkoły. W okresie tym miało miejsce jeszcze jedno istotne wydarzenie, otóż w czerwcu 1969 roku rozpoczęto budowę nowej drogi, której uroczyste otwarcie nastąpiło 10 czerwca tegoż roku. Niestety na przeszkodzie dalszej rozbudowy szkoły stały problemy finansowe, dlatego też do roku 1970 udało się tylko rozpocząć pierwszy etap budowy nowego obiektu. Dalsze prace stały pod znakiem zapytania, i jednakże dzięki ogromnym staraniom **kerownik szkoły Stanisławy Kasińskiej** oraz Edwarda Furtaka (ówczesnego przewodniczący Gromadzkiej Rady Narodowej Pietrzykowic) mogły one zostać na nowo podjęte. Pan Furtak wraz z panią Kasińską udali się do Kuratorium Oświaty w Krakowie, gdzie uzyskali dofinansowanie na rozbudowę szkoły w ramach Funduszu Budowy Szkół . Do podjęcia prac bardzo przyczynił się Komitet Rodzicielski oraz Komitet Budowy Szkoły wraz z tutejszym Prezydium, które złożyło zamówienie w Krakowskiej Centrali Materiałów Budowlanych. Zamówienie zostało przyjęte i szkole przydzielono 70 tys. sztuk cegły. Ponadto ludność Podlesia na zebraniu wiejskim zobowiązała się dobrowolnie opodatkować 900zł od jednej rodziny, co w sumie dało ogólną kwotę 90 tys. zł, bowiem liczba rodzin, których dzieci uczęszczały wówczas do tej szkoły wynosiła 100 . Należy podkreślić fakt, iż w pracach aktywny udział wzięła również młodzież szkolna – wszystkie prace wykonywała ona w czynie społecznym, pracując na terenie budowy po zajęciach lekcyjnych. Rok szkolny 1971 / 1972 był szczególnie trudny. Część nowo wybudowanego

obiekty łączyła się jeszcze ze starą szkołą, która niebawem miała być zburzona. Ponieważ w związku z budową nowej szkoły zamurowano okna w kancelarii i sali lekcyjnej, dzieci uczyły się przez cały rok przy świetle elektrycznym. W szkole trudno było utrzymać czystość i porządek zwłaszcza w dni deszczowe, gdyż przez nieszczelny dach przeciekał deszcz, a do szkoły dochodziło się błotnistą ścieżką obok ogrodzenia placu budowy. W szkole było zimno, a ponieważ dawne boisko szkolne zabrane było pod budowę uczący pozbawieni zostali możliwości prowadzenia lekcji wychowania fizycznego, a dzieci przerwy międzylekcyjne musiały spędzać wewnątrz budynku.

W drugiej połowie czerwca 1972 roku wyburzono stary, mały budynek szkolny. W kolejnych miesiącach kończono prace w salach lekcyjnych i na korytarzach, by można było dokonać uroczystego otwarcia szkoły, które miało nastąpić 31 sierpnia 1972 roku, inaugurując tym samym w nowym budynku rozpoczęcie roku szkolnego 1972/ 1973. W nowej części szkoły znajdowały się 4 sale lekcyjne, kancelaria, pokój nauczycielski, pomieszczenie na bibliotekę, świetlica, korytarze, kuchnia, zastępcza sala gimnastyczna oraz kotłownia. Uporano się także z największą jak dotychczas bolączką szkoły i zainstalowano sanitariaty wewnątrz budynku.

II etap rozbudowy budynku szkolnego – rok 1971

30 VIII 1972 roku to dzień, na który bardzo długo czekali mieszkańcy Podlesia. Mianowicie w tym dniu nastąpiło uroczyste otwarcie nowej szkoły,

Nowa Szkoła Podstawowa w Podlesiu – rok 1972

Rok szkolny 1974/1975 był pierwszym rokiem w historii szkoły, kiedy to zajęcia rozpoczęły się w idealnych warunkach. Lekcje odbywały się tylko na jedną zmianę. Każdej klasie została przydzielona odpowiednia sala. W związku z rozporządzeniem przez MEN nowej reformy i założeniem, że do 1980r. szkoły powinny posiadać bogato wyposażone pracownie, w placówce zostały utworzone pracownie i klasopracownie, dzięki czemu udało się pomoce naukowe z poszczególnych przedmiotów pogrupować razem. W kolejnych latach nadal trwa modernizacja istniejącego już budynku, zmienia się wystrój klas, jednakże poza oddaniem do użytku boiska szkolnego nie ma większych zmian w istniejącej infrastrukturze budynku. Początkiem roku szkolnego 1976/1977 część dzieci jeszcze przed 1 września przychodziła do szkoły, by pomóc przygotować sale lekcyjne do nauki, związane to było przede wszystkim z faktem, iż przez okres wakacji budynek szkoły zamieszkiwała kolonia. Pracy było dużo, wszystkie pomoce dydaktyczne umieszczone były w gabinecie dydaktycznym. Należało przenieść je do klas, do których przynależą oraz wysprzątać i udekorować poszczególne sale. Lata 1978 – 1980 przynoszą systematyczne obniżenia dotacji na oświatę. Prowadzi to do zmniejszenia środków przeznaczonych na modernizację szkoły, kwitnie za to proces dydaktyczny, uczniowie zdobywają coraz więcej nagród.

Rok 1980/1981 jest rokiem przemian organizacyjnych, przede wszystkim po blisko 30 latach pracy na emeryturę przechodzi kierownik szkoły pani Stanisława Kasińska, a **stanowisko dyrektora od września przejmuje pan Edward Furtak.**

1984/85 – okres, który niesie nowe zmiany w polskiej oświacie. Otóż przestają działać Gminne Szkoły Zbiorcze. W Urzędach Gmin tworzy się Wydział

Oświaty i Wychowania. Na czele Gminnego Zespołu Ekonomiczno – Administracyjnego Szkół staje Inspektor Oświaty i Wychowania. Pierwszym takim Inspektorem na terenie, któremu podlega szkoła zostaje dotychczasowy jej dyrektor – mgr Edward Furtak. Wówczas to **na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w Podlesiu powołana zostaje pani Zofia Bury**. Prace na boisku, czyli wyrównanie żwiru i ubijanie trwały aż do grudnia 1986r. Uwieńczeniem tych prac było położenie nawierzchni asfaltowej, a tym samym oddanie do użytku pięknego boiska sportowego, co było najlepszą nagrodą dla dzieci za aktywną pomoc przy pracach. Bowiem już na wiosnę w roku szkolnym 1986/1987 przeprowadzono pierwsze zajęcia wychowania fizycznego na boisku przy szkole, a i podczas przerw międzylekcyjnych uczniowie mieli gdzie się bawić i biegać.

Dalsza modernizacja szkoły szła w kierunku uzupełnienia i poprawy stanu technicznego pomocy naukowych oraz sal lekcyjnych. Na lekcjach starano się systematycznie wprowadzać nowoczesne środki dydaktyczne. Ponadto szerzyła się działalność kół zainteresowań i wzrastała popularność zajęć pozalekcyjnych. Koniec lat osiemdziesiątych w strukturze materialnej zapisuje się w historii szkoły tak istotnymi wydarzeniami jak doprowadzenie czynem społecznym do szkoły wody, z nadzieją, iż już nigdy jej w szkole nie braknie oraz naprawieniem instalacji CO pomalowaniem kilku sal lekcyjnych. Ponadto rodzą się marzenia i plany, by w następnych latach wybudować salę gimnastyczną. Największą radością dla wszystkich w tym okresie był zakup magnetowidu. Analizując jednak powyższą historię i rozwój szkoły, nie można nie zauważyć, iż projekty i nadzieje związane z uświetnieniem placówki bardzo szybko przekształcają się w czyny, czego efektem jest realizacja marzeń. Toteż już na przełomie roku szkolnego 1990/1991 Komitet Rodzicielski zorganizował bal sylwestrowy, z którego dochód przeznaczono na wykonanie dokumentacji pod budowę sali gimnastycznej. Ponadto od tego momentu w tym celu przystąpiono do gromadzenia każdej złotówki, organizując zbiórki makulatury, złomu i butelek, cyklicznych imprez dla dorosłych oraz dzieci. Początek lat dziewięćdziesiątych to bardzo trudny okres związany z sytuacją gospodarczą kraju i małymi nakładami na oświatę. W budżecie brakuje pieniędzy na zajęcia pozalekcyjne, na wypłacenie nauczycielom zastępstw, a nawet na kredę i środki czystości. Dzięki staraniom dyrekcji oraz Komitetu Rodzicielskiego organizowane są różnorodne festyny, dyskoteki szkolne oraz przedstawienia, z których uzyskany dochód, między innymi za bilety wstępu, przeznaczony jest na potrzeby szkoły.

Przez cały czas mimo trudnej sytuacji trwają także przygotowania do budowy sali gimnastycznej. W maju 1993 roku odbyły się pierwsze przetargi na wykonanie stanu surowego otwartego sali gimnastycznej.

Do pierwszych prac związanych z budową sali gimnastycznej, a właściwie do budowy budynku socjalnego (zaplecza sali gimnastycznej) wraz z kilkoma salami lekcyjnymi przystąpiono na przełomie roku szkolnego 1993/1994. Ów

rok szkolny zapisał się w pamięci uczniów bardzo radosnym wydarzeniem, bowiem szkoła otrzymała wysokiej klasy komputer oraz drukarkę laserową. Systematycznie trwają prace przy budowie budynku socjalnego, jednakże z uwagi na ciągły brak środków finansowych działalność szkoły, nauczycieli oraz rodziców skierowana jest głównie na organizację imprez kulturalnych i aukcji prac uczniów. Do udziału w nich zapraszani są przedstawiciele różnorodnych zakładów pracy, hurtowni, czy firm, którzy chętnie się bawią i nie żałują żadnej złotówki. Uzyskane dochody łącznie z darowiznami od powyższych darczyńców zasilają budżet przeznaczony na wybudowanie sali gimnastycznej. Dzięki temu w wakacje w 1995 roku zostaje wykonana więźba i budynek socjalny zostaje przykryty blachą, a w następnym roku zostaje wykonany fundament pod budowę sali gimnastycznej. Ponadto w szkole wymalowano kilka sal lekcyjnych i kuchnię oraz zakupiono nowe stoły i krzesła do sali nr 16.

W roku szkolnym 1996/1997 nastąpiła zmiana organizacyjna, bowiem **nowym dyrektorem szkoły została pani Elżbieta Kłusak**. Dzięki jej staraniom oraz wcześniej zorganizowanym funduszom w szkole przeprowadzono szereg napraw i remontów. Między innymi: wymalowano kolejne 3 sale lekcyjne, świetlicę i ocieplono budynek z zewnątrz. Ten rok szkolny obfitował także w szereg zakupów uatrakcyjniających prowadzenie zajęć lekcyjnych. Były to stroje sportowe i różnorodny sprzęt sportowy, jednakże najważniejszą rzeczą był zakup komputerów i utworzenie pracowni komputerowej. W tymże roku szkolnym dyrekcja i grono pedagogiczne podjęło decyzję o wprowadzeniu do klasy VIII lekcji informatyki. Nadal jednak dotkliwym problemem i wciąż otwartą sprawą, była trwająca budowa sali gimnastycznej.

Lata dziewięćdziesiąte mimo trudnej sytuacji gospodarczo – ekonomicznej państwa i zmniejszenia dotacji na oświatę, charakteryzują się dużą dbałością o wzbogacenie bazy materialnej, sprzęt audiowizualny i wciąż nowe pomoce dydaktyczne oraz utworzeniem pracowni komputerowej w szkole. Systematycznie też konserwowano pomieszczenia szkoły, tj. malowano sale lekcyjne, korytarze i schody, a kuchnię z jadalnią wyposażono w nowy zestaw talerzy i sztućców. Nie ustawały także prace przy wykończeniu budynku sali gimnastycznej. Dostawioną część pokryto papą, wstawiono okna, a wewnątrz rozpoczęto gładzenie i malowanie ścian.

Wchodząc w XXI wiek szkoła była większa o nowo dobudowaną część, w której znajdowały się pomieszczenia na sale lekcyjne, szatnie z łazienkami i natryskami, tzw. „kantorek” ze sprzętem sportowym oraz sala gimnastyczna. Dzięki ogromnym staraniom dyrekcji oraz Komitetu Rodzicielskiego prace te trwały systematycznie. Na progu nowego wieku dochodzi również do bardzo istotnych zmian organizacyjnych, bowiem po kilkunastu latach starań mieszkańcy Podlesia wywalczyli sobie przynależność do miasta Żywiec. Miało to miejsce w styczniu 2001 roku, a już od września 2000 roku szkoła przechodzi

pod Zarząd Miejski (Aneks). Dla szkoły oznaczało to przede wszystkim możliwość pozyskania nowych uczniów pochodzących z poza rejonu szkoły, a tym samym ich rodziców do współpracy. Zmienia się także nazwa szkoły, odtąd jest to Szkoła Podstawowa w Żywcu – Podlesiu. Koniec roku szkolnego 2000/2001 jest zwieńczeniem ogromnego wysiłku mieszkańców, rodziców oraz dyrekcji, którzy przyczynili się do rozbudowania szkoły o nową jej część, w której powstała duża sala gimnastyczna. Okres wakacji to ostatnie malowania, cyklinowanie parkietu i przykręcanie drabinek, zawieszenie koszy i wymalowanie linii.

Po blisko 10 latach starań i ciężkiego wysiłku 1 września w roku szkolnym 2001/2002 pani dyrektor Elżbieta Kłusak serdecznie powitała uczniów, rodziców oraz całe grono pedagogiczne już na nowej sali gimnastycznej, pomimo braku prawnych uregulowań jej funkcjonowania. W tymże roku poprowadzono tam również pierwsze zajęcia wychowania fizycznego, szkolne apele i uroczystości. Największą radość z nowo otwartej sali gimnastycznej mają uczniowie, którzy nie muszą już czekać na piękna pogodę, by zagrać mecze na boisku szkolnym, i którzy mogą teraz dokładnie i precyzyjnie przygotowywać się do udziału w różnorodnych, licznych zawodów oraz konkursów sportowych. Ponadto dzięki nowej sali gimnastycznej uczniowie w końcu mają gdzie schować odzież zamienną, bowiem małą salę improwizującą dotychczas salę gimnastyczną zamieniono na szatnie. Każda klasa ma osobny regał z półkami na buty zamienne oraz wieszakami na odzież.

Jedną z najważniejszych dat w najnowszej historii szkoły był dzień 21 lutego 2002 roku, w którym to dniu Rada Miejska w Żywcu nadała szkole nową nazwę i odtąd brzmi ona: Szkoła Podstawowa nr 9 w Żywcu . Tegoż samego roku dnia 24 lutego odbyły się w szkole dnia otwarte, celem zareklamowania szkoły i zachęcenia rodziców uczniów klas „0” z całego Żywca do zapisania dzieci do nowej szkoły. Grono pedagogiczne wraz z uczniami solidnie przygotowało się do tejże imprezy, jednak frekwencja zainteresowanych przeszła ich najśmielsze oczekiwania . Ponadto w szkole rozstrzygnięto konkurs wśród uczniów na najciekawszy projekt „LOGO” Szkoły Podstawowej nr 9, który zaaprobowano, oddano do wykonania fachowcom i umieszczono na frontowej ścianie szkoły. Analizując zatem stan bazy materialnej i organizacyjnej szkoły na przestrzeni kilkudziesięciu lat można stwierdzić, iż jej zmiany odzwierciedlały w jakimś stopniu tempo przemian kulturowych i gospodarczych zachodzących zarówno w skali kraju, jak i w najbliższym środowisku. Od września 2017 roku Szkoła Podstawowa nr 9 została przeniesiona do budynku Gimnazjum nr 1 na ul. Dworcową 26 w Żywcu.

W roku szkolnym 2018/2019 społeczność Szkoły Podstawowej nr 9 podjęła działania zmierzające do nadania placówce imienia. Kluczowym zadaniem stało się wyszukanie i przedstawienie kandydatów do tej zaszczytnej funkcji. Nauczyciele naszej szkoły przeprowadzili cykl godzin wychowawczych poświęconych poszukiwaniu autorytetów, które we współczesnym świecie

byłyby prawdziwymi wzorcami do naśladowania. Przystępując do wyboru odpowiednich kandydatur wzięto pod uwagę oczekiwania społeczności szkolnej, cechy, dokonania oraz wartości ponadczasowe reprezentowane przez przyszłego patrona. Ustalono, że ma on być osobą, której życie bądź twórczość oraz wyznawane przez nią wartości są zgodne z głównymi celami wychowawczymi przyjętymi przez szkołę, a także tożsame z pełnioną przez szkołę misją.

Nasze działania w ramach projektu "Nadanie Imienia Szkole Podstawowej nr 9" zaczęliśmy od wpisania zadania do Planu Pracy Szkoły i przyjęcia przez Radę Pedagogiczną uchwały o przystąpieniu do realizacji projektu. W wyniku kolejnych działań wybrano patrona spośród kandydatów zgłoszonych przez uczniów, rodziców i pracowników szkoły. Zdecydowaną większością głosów wybraliśmy postać Jana Pawła II, która uzyskała akceptację Samorządu Uczniowskiego, Rady Pedagogicznej oraz Rady Rodziców. W dniu 16 kwietnia 2020 roku uchwałą rady miejskiej w żywcu nadano szkole podstawowej nr 9 imię Jana Pawła II.